

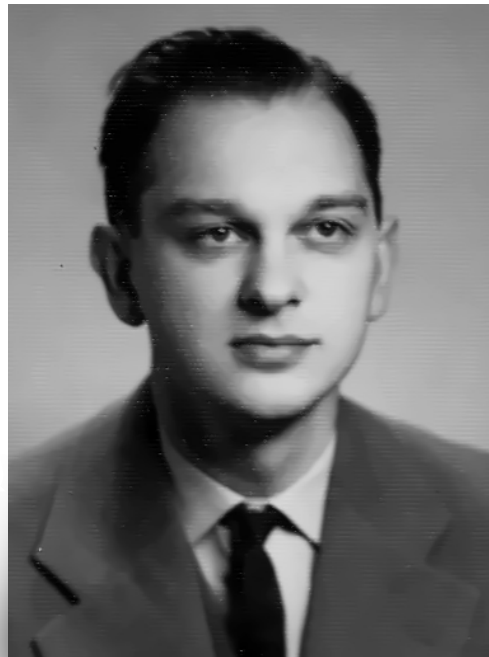
s o b a s z e k

**ANDRZEJ
MICHAŁ SOBASZEK**

Andrzej Michał Sobaszek urodził się 22 października 1933 roku w Poznaniu. Czas niemieckiej okupacji spędził z rodziną w Warszawie. Po wojnie powrócił do Poznania, gdzie w 1951 roku zdał maturę w Liceum Ogólnokształcącym im. Karola Marcinkowskiego. Po maturze studiował dwa lata na Wydziale Elektrycznym Szkoły Inżynierskiej w Poznaniu, po czym jesienią 1953 roku przeniósł się do sekcji elektroniki medycznej i techniki radiacyjnej Wydziału Łączności Politechniki Warszawskiej, gdzie ukończył studia pierwszego stopnia i w 1955 roku uzyskał dyplom inżyniera.

W grudniu 1955 roku podjął prace jako asystent w Katedrze Fizyki A Politechniki Warszawskiej u profesora Waława Szymanowskiego, równocześnie kontynuując studia na kursie magisterskim. W tym okresie opatentował (patent nr 40772) układ termometru termistorowego.

W 1959 roku otrzymał dyplom magistra za pracę eksperymentalną polegającą na pomiarze współczynnika samodyfuzji siatkowej srebra metodą Kriukowa i Żuchowickiego z wykorzystaniem izotopu promieniotwórczego srebra Ag^{110} , wykonaną w Katedrze Radiologii Wydziału Łączności u profesora Cezarego Pawłowskiego. W tej katedrze zatrudnił się jako asystent od 1960 roku. W 1965 roku zakończył przewód doktorski. Tytuł pracy ustalony przez promotora, profesora Cezarego Pawłowskiego, brzmiał: *Opracowanie nowej metody pomiaru współczynnika dyfuzji własnej wzdłuż granic ziaren w metalu opartej na pomiarach promieniotworzenia beta śladowych ilości izotopu pro-*

mieniotwórczego wprowadzonego do tego metalu. Po uzyskaniu stopnia doktora na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej awansował na stanowisko adiunkta i był opiekunem trzech prac magisterskich. W latach 1961–1970 opublikował sześć artykułów samodzielnych oraz był współautorem trzech publikacji zamieszczonych w „Zeszytach Naukowych Politechniki Warszawskiej — Elektryka”, „Nukleonice” oraz „Physica Status Solidi”. Równocześnie był autorem bądź współautorem doniesień na zjazdach i sympozjach, m.in. na I Krajowym Sympozjum Zastosowań Izotopów w Technice (Rogów 1960), XVII Zjeździe Fizyków (Gdańsk 1961), III Krajowym Sympozjum Zastosowań Izotopów w Technice (Szczecin 1966), Sympozjum Radionuklidy w Badaniach Naukowych (Spała 1967).

W 1970 roku opuścił Wydział Elektroniki i przeniósł się do Instytutu Fizyki Politechniki Warszawskiej. W 1975 roku habilitował się w Instytucie Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk. Tytuł rozprawy

Słowa kluczowe

- radiologia
- fizyka ciała stałego

S

habilitacyjnej, liczącej 47 stron, to *Liniowe równania różniczkowe kinematyki statystycznej dla ciał stałych*. Recenzentami byli profesor Szczepan Szczeniowski, profesor Henryk Zorski i profesor Maciej Radwan. W 1977 roku został mianowany docentem. Był członkiem Polskiego Towarzystwa Fizyki Medycznej, przez jedną kadencję wiceprezesem zarządu oddziału warszawskiego. Prowadził wykłady z fizyki ogólnej, podstaw radiologii i termodynamiki procesów nieodwracalnych dla studentów Instytutu Transportu oraz Mechatroniki. W latach siedemdziesiątych brał udział w pracach doświadczalnych dotyczących dyfrakcji neutronów przy kanale nr 6 reaktora EWA w Świerku.

Za najważniejsze swoje prace uważa: A. Sobaszek, L. Adamowicz, *Solution of the Differential Equation of Statistical Kinematics* („Physica B 192”, 1993, pp. 291–302) i A. Sobaszek, L. Adamowicz, *The Influence of the Transmission Coefficient of the Boundary on the Diffusion in a Solid Surrounded by Vacuum* („J. Mathem. Chemistry 21”, 1007, pp. 413–434).

Ze względu na wiek i chorobę zakończył pracę w Politechnice Warszawskiej z końcem grudnia 1999 roku na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

W latach 1980–2000 należał do związku zawodowego „Solidarność”.

